CHƯƠNG 2266

Luyện hóa Thiên Châu

“Các ngươi cũng biết, nhà Thiên Ngô chúng ta và nhà Bách Lý vốn có quan hệ vô cùng tốt đẹp, nhưng vì chuyện Thất Chú Thư mà trở mặt thành thù!”

“Bây giờ đã đến mức ngươi chết ta sống rồi!”

“Mà không còn lão tổ che chở, bản tọa tuyệt đối không phải đối thủ của Bách Lý Lục Nghi!”

Có người nói: “Nhị tổ... chúng ta vốn không cần phải như vậy... sau này đợi tu vi của ngài cao hơn, chắc chắn sẽ đánh bại được nữ nhân Bách Lý Lục Nghi kia. Hơn nữa, ta cũng nghe nói nhà Bách Lý bọn họ đã chuẩn bị chuyển đi rồi!”

“Không!” Thiên Ngô Huyền Quân lắc đầu: “Không còn cơ hội nữa!”

“Bản tọa đã ở tầng một cảnh Thần Hoàng, con đường tu luyện vốn đã đứt đoạn, tuyệt đối không thể tiến thêm bước nào nữa!”

Mọi người nghe tin này, không khỏi thở dài tiếc nuối.

Thiên Ngô Huyền Quân nói tiếp: “Đây mới chỉ là một nguyên nhân...”

“Cho dù nhà Bách Lý không đến gây phiền phức cho chúng ta, ta cũng không thể tiếp tục ở lại đây lâu dài!”

“Đừng quên, hiện giờ chúng ta lại có thêm một kẻ thù, chính là Hạ Nhân…”

“Hạ Nhân đang ở đâu, bối cảnh gia tộc thế nào, chúng ta hoàn toàn không biết, cũng không cần điều tra!”

“Nhưng sau khi người này trưởng thành, nhất định sẽ lập tức tìm chúng ta báo thù. Đến lúc đó, cả gia tộc diệt vong cũng chẳng còn xa!”

“Vì vậy, ý của ta là, nhà Thiên Ngô chúng ta nhất định phải chuyển đi!”

“Phù…” Thiên Ngô Huyền Quân thở hắt ra một hơi thật sâu: “Tìm một thần quốc hẻo lánh, một nơi không có người, mai danh ẩn tích…”

“Từ nay về sau, chúng ta không còn bất cứ quan hệ gì với Thiên Ngô nữa!”

“Chư vị, ai muốn đi thì mau chóng thu dọn đồ đạc, một ngày sau rời khỏi đây!”

“Ai không muốn đi thì có thể ở lại, nhưng sau này đôi bên vĩnh viễn không qua lại!”

“Bản tọa chỉ chờ các ngươi ở đây nửa ngày. Sau nửa ngày, các ngươi tiến vào pháp bảo không gian của bản tọa, ta sẽ xé rách hư không rời đi!”

Ở một nơi khác, Hạ Nhân đưa Hồng Lộc trở về nhà họ Hạ.

Lúc này mọi người cũng đã biết chuyện Hạ Nhân gặp phải, ai nấy đều chạy tới hỏi han, quan tâm vô cùng.

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Mọi người ngồi xuống đi, ta sẽ nói sơ qua với các ngươi!”

Hắn nhìn quanh một lượt, Kiều Tuệ Châu, Tô Chân Chân, Ôn Bất Vãn, Đại Luân Minh Vương và Thái Chân đều có mặt, chỉ thiếu Chu Thanh Mi.

“Trước đó, quả thật ta và Thái Chân đã bị một kẻ ở tầng mười cảnh Thần Hoàng truy sát!”

“Lần trước, sư tôn Bạch Tượng Thần Đế từng cho ta một chiếc mõ gỗ. Bên trong mõ gỗ có ba đạo thần thông, có thể định trụ cường giả Thần Hoàng!”

“Ta dùng chiếc mõ gỗ ấy định trụ Thiên Ngô Đại Quân, sau đó lại tìm mọi cách chém chết hắn!”

“Bây giờ nhà Thiên Ngô đã không còn ai có thể uy hiếp chúng ta nữa, đại trận bên ngoài cũng có thể tháo bỏ rồi!”

Còn kẻ ở tầng một cảnh Thần Hoàng kia, Hạ Nhân cũng chẳng sợ!

Chỉ cần tên đó nhận được tin Thiên Ngô Đại Quân đã chết, chắc chắn sẽ không dám tới gây phiền phức cho lão tử.

Đùa gì chứ, kẻ ở tầng mười cảnh Thần Hoàng còn chết rồi, một tên ở tầng một cảnh Thần Hoàng như hắn mà còn dám tới sao?

Hạ Nhân lại lấy ra ba chiếc nhẫn của cường giả Thần Hoàng, phất tay ném cho Tô Chân Chân: “Đây là nhẫn của Thiên Ngô Đại Quân!”

“Sư muội, muội xem qua một chút, sau đó cùng Minh Vương kiểm kê rồi thu vào gia tộc!”

“Đồ bên trong này còn giàu có hơn toàn bộ nhà họ Hạ chúng ta gấp trăm lần!”

Nghĩ đến đây, Hạ Nhân không khỏi bật cười sảng khoái.

Hắn không biết đây có phải toàn bộ tài nguyên của nhà Thiên Ngô hay không, nhưng chuyện này cũng khiến Hạ Nhân nhận ra một điều: tài nguyên của cả gia tộc tuyệt đối không thể dồn hết vào tay một người.

Phải đặt chúng trong gia tộc mới là cách ổn thỏa nhất.

“Vâng…” Tô Chân Chân và Đại Luân Minh Vương đều mừng rỡ.

Hạ Nhân phất mạnh tay áo, nói: “Lần này ta ra ngoài, thứ muốn có đều đã lấy được. Một khoảng thời gian sau, ta sẽ ở lại gia tộc bế quan!”

“Lần bế quan này có thể sẽ kéo dài rất lâu!”

“Nếu không có chuyện lớn thì đừng quấy rầy ta!”

“Ta đi đạo tràng trước, bảo Thiên Trúc tới tìm ta!”

Hạ Nhân xoay người bước vào đạo tràng của mình!

“Công tử…” Thiên Trúc cung kính hành lễ với Hạ Nhân.

Hạ Nhân mỉm cười, phất tay lấy ra một chiếc nhẫn không gian chứa đầy tinh huyết Thần Vương rồi đưa thẳng cho Thiên Trúc: “Vừa rồi công tử đã chém chết một con rết ở tầng mười cảnh Thần Hoàng, thu được không ít tinh huyết, thưởng cho ngươi một ít!”

“Số tinh huyết này đủ để ngươi nâng tu vi lên đỉnh phong cảnh Thần Vương chứ?”

Đây chính là cả một chiếc nhẫn, hơn nữa còn là máu của cường giả tầng mười cảnh Thần Vương.

“Hả?” Nhìn thần huyết màu vàng đang chảy trong chiếc nhẫn, Thiên Trúc kích động đến mức không sao diễn tả nổi: “Công tử, ta ta ta… ta thật sự không biết phải báo đáp ngài thế nào nữa!”

“Đừng khóc!” Hạ Nhân nói: “Ta sợ nhất là ngươi khóc đấy. Đường đường là tộc trưởng Vu tộc, sao lại thích khóc như vậy?”

“À… còn một chuyện nữa…” Hạ Nhân nói: “Lúc trước khi ngươi làm nô bộc của ta, ngươi không giao ra thần nô ấn ký, mà hai chúng ta đã ký khế ước thần nô, đúng không?”

“Thời hạn khế ước giữa hai chúng ta là một vạn năm!”

“Đúng vậy!” Thiên Trúc nói: “Công tử, đi theo công tử rất tốt, ta có thể tiếp tục làm nô bộc của ngài!”

Hạ Nhân mỉm cười: “Không cần… ta cần nhiều nô bộc như vậy để làm gì?”

“Đến thời hạn, tự nhiên ta sẽ trả tự do cho ngươi!”

“Lần này ta bế quan cũng không biết sẽ mất bao lâu!”

“Công tử, thật ra đi theo ngài cũng tốt lắm!” Thiên Trúc mỉm cười: “Cho dù sau này khế ước hết hạn, ta cũng sẽ lại giao ra thần nô ấn ký, tiếp tục làm nô bộc của ngài!”

Hạ Nhân nói: “Đừng ngốc nữa, có ai muốn làm nô bộc cho người khác đâu!”

“Sở dĩ bây giờ ngươi nghĩ như vậy là vì giữa ngươi và ta có quy tắc chủ tớ trói buộc. Đợi đến một ngày quy tắc giữa chúng ta biến mất, chẳng phải ngươi sẽ tự do tự tại đi tìm nữ nhân họ Hồng kia sao?”

Thiên Trúc lập tức đỏ bừng mặt: “Công tử, đừng nói nữa, xấu hổ chết đi được!”

“Đi đi!” Hạ Nhân phất tay, cho Thiên Trúc Như Khanh lui xuống: “Tu hành cho tốt, không được chậm trễ!”

Hắn phất tay, trực tiếp lấy ra một viên châu màu tím đỏ.

Thứ này đã có được mấy nghìn năm, là vật Hạ Nhân lấy được từ tay lão háo sắc Điền Quang Long khi xưa đến thần quốc Thiên Huyền.

Vật này thuộc cấp Hồng Mông, hơn nữa những tin tức Tụ Bảo Bồn cung cấp cho Hạ Nhân cũng không thể giúp hắn hiểu hoàn toàn công dụng của nó.

Hy vọng sau khi luyện hóa, sẽ có thu hoạch.

Trước tiên Hạ Nhân thử luyện hóa một chút.

Trên thứ này dường như hoàn toàn không có cấm chế.

Nếu có cấm chế có thể luyện hóa, lão háo sắc Điền Quang Long chuyên mua vợ người khác kia đã sớm luyện hóa rồi, đâu đến lượt ta.

Hạ Nhân dùng phương pháp luyện hóa bằng máu, đưa vật này vào trong cơ thể để ôn dưỡng.

Không mất bao lâu, chỉ vài nhịp thở, hắn đã biết: Không được.

Thứ này dùng phương pháp luyện hóa bằng máu cũng không thể luyện hóa.

Ôm bảo bối trong tay mà không có cách nào sử dụng được!

Lấy viên châu ra khỏi cơ thể, để nó lơ lửng giữa không trung, đôi mắt Hạ Nhân khẽ nheo lại: “Hồng Mông Thiên Châu… khí tức Hồng Mông…”

“Nếu dùng lực Hồng Mông thì có thể luyện hóa không?”

Hạ Nhân điều động lực Hồng Mông trong cơ thể, đưa lên lòng bàn tay, sau đó vươn tay nắm lấy viên châu.

Lực Hồng Mông trong cơ thể không ngừng được truyền ra.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, cấm chế trên Hồng Mông Thiên Châu đột nhiên mở ra.

“Vãi chưởng…” Hạ Nhân không nhịn được lẩm bẩm: “Quả nhiên có cấm chế, nhưng phải dùng lực Hồng Mông xung kích thì nó mới hiện ra!”

CHƯƠNG 2267

Hồng Mông Ký Thần Pháp

“Đệt, đệt, đệt……”

Thần niệm của Hạ Nhân sau khi tiến vào Hồng Mông Thiên Châu, lập tức tuôn ra liền năm tiếng “đệt”.

Hạ Nhân từ Tu Chân giới一路 tu luyện đến Thần giới, binh khí hắn gặp qua có phẩm giai ngày càng cao, số lượng cấm chế phụ thêm trên binh khí cũng ngày một nhiều.

Thông thường, mỗi khi tăng lên một phẩm, cấm chế sẽ tăng thêm bốn tầng.

Sau khi đạt đến thần khí phẩm cấp chín, sẽ có một trăm lẻ bốn tầng cấm chế.

Thất Chú Thư kia là thần khí cấp Hồng Mông, bên trên có một trăm lẻ tám tầng cấm chế, có thể hiểu là chỉ cao hơn thần khí tối cao của Thần giới đúng một đại cấp mà thôi.

Nhưng Hồng Mông Thiên Châu này rốt cuộc là thứ gì, vì sao lại có một trăm bốn mươi tầng cấm chế?

Nếu tính theo mỗi đại giai có bốn tầng cấm chế…… Thất Chú Thư thuộc thần khí Hồng Mông nhất phẩm, vậy…… vậy Hồng Mông Thiên Châu này thuộc thần khí cấp Hồng Mông cửu phẩm?

Chẳng lẽ là thần khí tối cao của Hồng Mông?

Đồ vật cấp bậc này, sao có thể thất lạc ở Thần giới?

Mặc kệ đi, cứ luyện hóa trước rồi nói, chắc chắn sẽ cho ta vài bất ngờ chứ?

Vẫn là cách cũ, tầng thứ nhất rất nhanh, chỉ vài hơi thở đã luyện hóa xong.

Tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư……

Hạ Nhân mất mấy ngày, một hơi luyện hóa hơn sáu mươi tầng, nhưng càng về sau lại càng chậm.

Sau hơn ba trăm năm, hắn luyện hóa được một trăm lẻ bốn tầng.

Hơn sáu trăm năm, luyện hóa được một trăm lẻ tám tầng!

Ngay lúc Hạ Nhân luyện hóa xong tầng cấm chế thứ một trăm lẻ tám, thần niệm của hắn bỗng bị hút vào viên châu màu tím đỏ này.

Tình huống như vậy, hắn đã gặp rất nhiều lần.

Một số bảo vật sau khi luyện hóa đến mức độ nhất định, có thể lĩnh ngộ công pháp và truyền thừa vốn có bên trong.

Lần này cũng vậy, phần lớn có lẽ chỉ là một truyền thừa đơn giản.

Hạ Nhân đưa mắt nhìn quanh.

Đây là một vùng hư không màu tím đỏ.

Trong hư không không có trên dưới trái phải, chỉ có không gian vô cùng vô tận, cùng với Hồng Mông Tử Khí vô cùng vô tận.

Ngoài ra, nơi này trống rỗng, chẳng có gì cả.

“Lại đây……” Hạ Nhân khẽ quát một tiếng, sau đó vô số Hồng Mông Tử Khí xung quanh cuồn cuộn tràn tới, rơi vào lòng bàn tay hắn.

Năm xưa, để tìm kiếm dù chỉ một tia Hồng Mông Tử Khí tu luyện Hồng Mông Đạo Thể, quá trình gian nan vô cùng.

Về sau có được Hồng Mông Chí Đạo Chung, Hạ Nhân lấy rất nhiều Hồng Mông Tử Khí từ trong đó ra cho người nhà và đệ tử tu luyện Hồng Mông Đạo Thể.

Hồng Mông Tử Khí trong Hồng Mông Chí Đạo Chung rất nhiều, lấy đi một ít cũng không gây ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng tử khí trong Chí Đạo Chung so với tử khí nơi đây, quả thực chẳng khác nào một giọt nước với biển cả, ngay cả chín trâu mất một sợi lông cũng không bằng.

“Nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy,倒 là có thể lấy một ít ra ngoài, bù đắp phần thiếu hụt trong Hồng Mông Chí Đạo Chung!”

Hạ Nhân lẩm bẩm, nhưng cũng không vội lấy Hồng Mông Tử Khí.

Hắn thong thả bước đi trong không gian hư vô này: “Chẳng lẽ nơi đây chính là không gian bên trong Hồng Mông Thiên Châu, một tiểu thế giới?”

“Nhưng một tiểu thế giới như vậy, chẳng lẽ có thể nuôi dưỡng thiên tài địa bảo của Thần giới?”

Thần niệm của hắn hóa thành một vệt sáng, bắt đầu lướt đi trong không gian hư vô này.

Không biết đã bay bao lâu, Hạ Nhân đột nhiên nhìn thấy giữa vô cùng vô tận Hồng Mông Tử Khí có một tấm bia đá thông thiên triệt địa.

Tấm bia đá có màu tím đỏ, bên trên khắc chi chít vô số phù văn.

Trong lòng hắn khẽ chấn động, nhanh chóng bay về phía tấm bia đá: Truyền thừa, nhất định là truyền thừa!

Ngay lúc Hạ Nhân đến gần tấm bia đá, định lĩnh ngộ đạo pháp trên đó, những phù văn, đạo pháp cùng các đường vân phức tạp kia lại lập tức lóe lên.

Nhưng ngay sau đó, những tia sáng chói mắt ấy dần dần tối xuống. Vô số phù văn bay lên từ tấm bia đá, hóa thành từng đường vân có thể nhìn thấy bằng mắt thường, lơ lửng trong hư không, lượn quanh thân thể Hạ Nhân. Một viên, hai viên, ba viên, vô số viên cùng lúc, tựa như những con rồng vàng đang bơi lượn, lại giống như một dòng sông phù văn.

Những phù văn này lượn quanh người hắn mấy vòng, cuối cùng ầm ầm một tiếng, tất cả đều trút vào thức hải của Hạ Nhân.

Vô số tin tức cuồn cuộn tràn đến như thủy triều.

Hạ Nhân chỉ cảm thấy đầu óc căng phồng, sau đó từng chút gỡ bỏ lớp kén, tin tức dần dần trở nên rõ ràng.

Công dụng: Thần thông thần niệm phối hợp tu luyện bằng Hồng Mông Tử Khí. Sau khi tu thành, có thể ký thác thần niệm của bản thân vào trong Hồng Mông Thiên Châu.

Cả người Hạ Nhân ngây ra: Chỉ vậy thôi?

Thế nào gọi là ký thác thần niệm của bản thân vào trong Hồng Mông Thiên Châu?

Nhưng Hạ Nhân biết, thần thông thần niệm cấp bậc cao như vậy nhất định có ích cho hắn.

Đúng lúc này, thần niệm của Hạ Nhân đột nhiên bị một luồng sức mạnh khổng lồ kỳ diệu đẩy ra khỏi Hồng Mông Thiên Châu.

Hắn lại trở về đạo trường của mình.

Mà vô số tin tức cùng công pháp thần niệm kia, lúc này đã vĩnh viễn khắc sâu trong thức hải Hạ Nhân.

Thần thông không cần vội, vẫn nên luyện hóa Hồng Mông Thiên Châu trước.

Luyện hóa toàn bộ một trăm bốn mươi tầng, đến lúc đó có thể nhìn trộm được nhiều bí mật hơn của Hồng Mông Thiên Châu.

Nhưng ngay sau đó Hạ Nhân đột nhiên phát hiện: Không thể luyện hóa được.

Dù thế nào đi nữa, hắn cũng chỉ có thể luyện hóa một trăm lẻ tám tầng trong tổng số một trăm bốn mươi tầng này.

Ba mươi hai tầng còn lại không thể công phá.

Không biết vì nguyên nhân gì, bất luận thế nào cũng không thể công phá.

Thôi vậy, thôi vậy..... Nếu không thể tiếp tục luyện hóa, vậy thì tu luyện đi.

Có được 【Hồng Mông Ký Thần Pháp】 này từ Hồng Mông Thiên Châu, ta thử tu luyện xem.

Có điều, khi tu luyện Hồng Mông Ký Thần Pháp, cần có Hồng Mông Tử Khí và Hồng Mông Thần Lực làm trợ lực mới được.

Nhưng hai thứ này, Hạ Nhân đều không thiếu.

Chớp mắt, hơn bảy nghìn bốn trăm năm đã trôi qua.

Hạ Nhân hao phí thời gian lâu đến vậy, cuối cùng cũng tu luyện thành công Hồng Mông Ký Thần Pháp.

“Ha ha ha……” Trong khoảnh khắc này, Hạ Nhân không nhịn được cười lớn sảng khoái.

Ngay khoảnh khắc luyện thành Hồng Mông Ký Thần Pháp, Hạ Nhân cuối cùng cũng hiểu được tác dụng của công pháp này.

Tác dụng của nó chính là ký thác thần niệm vào trong Hồng Mông Thiên Châu.

Hay nói đúng hơn, toàn bộ thức hải đều được chuyển vào Hồng Mông Thiên Châu.

Lợi ích quá lớn, lớn đến mức khó tin!

Ví dụ như Vu tộc, Vu tộc không có thần niệm, vậy có lợi ích gì?

Ta còn chẳng có thần niệm, ngươi tấn công cái rắm.

Lúc trước khi Thiên Trúc chịu công kích thần niệm, chẳng phải đã không hề bị tổn hại gì sao.

Bây giờ, Hạ Nhân về cơ bản cũng đạt được hiệu quả tương tự.

Thần niệm của ta không ở trong thức hải, không ở trong bản thể, thậm chí không ở trên người ta, mà đã bị ta giấu vào trong Hồng Mông Thiên Châu.

Ngươi tấn công ta thì có tác dụng gì?

Ví dụ như hiện giờ Hạ Nhân có tu vi Thần Tôn cảnh, gặp phải công kích thần niệm của Thần Vương cảnh cũng không sợ, bởi vì thần niệm của hắn khá mạnh. Tuy chưa chắc sánh được với Thần Vương cảnh, nhưng tuyệt đối sẽ không bị Thần Vương cảnh dùng thần niệm chém giết.

Còn nếu gặp Thần Hoàng cảnh thì khó nói.

Trước đó ở Thiên Ngô Thần Vực, hắn suýt chút nữa đã bị nhị tổ nhà Thiên Ngô dùng thần niệm chém giết.

Đối mặt với Thần Hoàng cảnh, tuy Hư Không Tật Động có thể né tránh công kích của đối phương, nhưng lại không tránh được công kích thần niệm.

Đây từng là điểm yếu duy nhất của Hạ Nhân khi đối mặt với Thần Hoàng cảnh.

Mà bây giờ, điểm yếu này đã được bù đắp.

CHƯƠNG 2268

Lực lượng tiểu thành

Tiếp theo, đương nhiên là tiếp tục bế quan!

Hạ Nhân hít sâu một hơi, lấy ra một vật: bản nguyên lực lượng cực phẩm cấp năm!

Mục đích chính của lần bế quan này là nâng cao tu vi.

Ngoài ra, hắn còn phải nghiên cứu pháp tắc lực lượng.

Việc Hạ Nhân cần làm là kết nối pháp tắc lực lượng với sức mạnh huyết nhục, dựa trên Hỗn Độn Kim Kinh vốn có để diễn hóa ra một loại thần thông sức mạnh mới.

Tốt nhất là còn có thể dung nhập cả lực Hồng Mông.

Chuyện này không hề đơn giản, thậm chí có thể nói là cực kỳ khó khăn.

Tiếp đó, Hạ Nhân vừa lĩnh ngộ pháp tắc không gian, vừa thôn phệ bản nguyên lực lượng, bắt đầu tu hành.

Đồng thời, hắn còn dùng Luyện Huyết Pháp của Vu tộc đã được cường hóa để tu luyện, phối hợp với thần huyết vừa lấy được từ Thiên Ngô Đại Quân nhằm luyện thể.

Chớp mắt, bảy mươi chín kỷ nguyên đã trôi qua.

Tu vi và đạo chướng của Hạ Nhân vẫn chưa đột phá.

“Phù...” Hạ Nhân thở ra một hơi thật sâu, cười khổ: “Khó quá...”

Sau khi tu vi đạt đến Thần Tôn cảnh tầng bốn, muốn tiến thêm một tầng quả thực quá khó.

Tốc độ tiến cảnh của Thần Tôn cảnh, đặc biệt là sau khi đạt đến trung kỳ, càng lúc càng chậm.

Tu sĩ bình thường thường phải mất bốn, năm trăm nguyên mới có thể đột phá một tầng. Đến hậu kỳ, phải mất bảy, tám trăm nguyên mới đột phá được. Còn khi đạt đến tầng mười, tầng mười một và tầng mười hai của cảnh giới đỉnh phong, thông thường phải mất cả nghìn, thậm chí vài nghìn nguyên mới có thể đột phá một tầng.

Da lông của đạo pháp thì rất đơn giản, nhưng càng tinh thông thì chắc chắn càng khó.

Lần này đã dùng hết bảy mươi chín nguyên mà không đột phá được cũng là chuyện bình thường.

Sở dĩ Hạ Nhân dừng lại là vì sự lĩnh ngộ của hắn đối với pháp tắc lực lượng đã đạt đến một độ cao mới.

Hơn nữa, mấy phần bản nguyên lực lượng trong tay hắn cũng đã bị thôn phệ sạch sẽ.

Hắn muốn thử xem hiện giờ mình có thể tự sáng tạo công pháp hay không.

Trước tiên, hắn tĩnh tâm nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó lấy ra ba thứ.

Lấy Thập Bát Tượng Lực làm tham khảo, hắn tháo giải bí quyết dung hợp sức mạnh và đạo pháp trong đó, rồi vận dụng bí quyết ấy, chuyển pháp tắc lực lượng vào Hỗn Độn Kim Kinh mà mình tu luyện trước đây, đồng thời truyền vào một tia lực Hồng Mông.

Sự thật chứng minh, đôi khi ý nghĩa của năm chữ “chắc là gần được rồi” chính là không được!

Suốt hơn mười nghìn năm, Hạ Nhân vẫn không thể sáng tạo thành công thần thông này.

Vấn đề cốt lõi chỉ có một: sự lĩnh ngộ của hắn đối với đại đạo lực lượng còn chưa đủ, không chỉ chưa đủ mà còn thiếu rất nhiều.

Hạ Nhân phất tay, lại lấy ra một chiếc hộp ngọc.

Trong hộp ngọc có một đoàn chân nghĩa đạo pháp lực lượng.

Đây là thứ hắn từng ngưng tụ được trong bí cảnh Tiểu Chúa Tể, thuộc về chân nghĩa cấp Đế.

Đẳng cấp của nó rất cao, có thể nói đã đạt đến cấp tám.

Bản nguyên thì có thể trực tiếp thôn phệ, tốc độ và hiệu suất lĩnh ngộ đều cực nhanh.

Chân nghĩa thì không thể trực tiếp thôn phệ, chỉ có thể chậm rãi lĩnh ngộ. Tốc độ lĩnh ngộ về cơ bản ngang với việc lĩnh ngộ đạo pháp hư không từ trong hư không, nhưng đại khái nhanh hơn gấp hai, ba lần.

Kết quả khiến Hạ Nhân vô cùng bất đắc dĩ: hoàn toàn không thử được.

Bởi vì phẩm cấp của chân nghĩa này cao quá mức, nhất thời Hạ Nhân vẫn chưa thể lĩnh ngộ.

Cũng không phải hoàn toàn không thể lĩnh ngộ, chỉ là tốc độ chậm đến mức gần như không thể lĩnh ngộ. Kiểu như có dùng mười nghìn nguyên cũng đừng hòng đạt được thành tựu gì.

“Phải có một bước đệm!” Hạ Nhân đứng dậy khỏi bồ đoàn, khẽ nhíu mày: cần một ít bản nguyên lực lượng cấp bảy làm bước đệm mới được.

Cấp bảy, tức là thứ chỉ cường giả Thần Hoàng cảnh mới có thể sở hữu sao?

Hạ Nhân bước ra khỏi nơi bế quan của mình.

Thần niệm vừa động, lão Tào đã bay tới.

“Lão Tào, tu vi hiện giờ của ngươi đến đâu rồi?” Hạ Nhân nhìn hắn, hỏi một câu.

“Ha ha...” Lão Tào cười khan, vội vàng chắp tay nói: “Công tử... mấy năm nay lão nô nhờ vào tài nguyên của Hạ gia mà tu vi tiến bộ nhanh chóng, hiện giờ đã là Thần Vương cảnh tầng tám rồi!”

“Mặc dù tu vi của lão nô đã đạt đến Thần Vương cảnh tầng tám, nhưng đạo pháp tương ứng lại không hề tiến bộ, cho nên sức chiến đấu của lão nô chắc chắn không ra gì!”

“Khoảng cách với Thần Vương bình thường còn rất lớn!”

“Ừm!” Hạ Nhân nói: “Thần Vương cảnh tầng tám cũng được, nghe khá dọa người đấy!”

“Trong Hạ gia, ngươi làm việc là kín kẽ nhất!” Hạ Nhân nói tiếp: “Có một chuyện, ngươi giúp ta làm một chuyến!”

Trong lúc nói chuyện, hắn lấy ra một thanh thần khí cấp bảy đưa cho lão Tào: “Đây là thần khí cấp bảy. Ngươi mang nó đến bí cảnh Chúa Tể của Thiên Huyền Thần Quốc... đến đó cố gắng dùng nó đổi lấy một ít bản nguyên lực lượng cấp bảy cho ta, phẩm chất càng cao càng tốt!”

“Hả?” Lão Tào nhìn thần khí trong tay, hỏi: “Công tử, ngài không tu luyện đạo pháp không gian, tu luyện lực lượng làm gì?”

Hạ Nhân nói: “Ta có được một môn thần thông thuộc tính lực lượng, nhưng vì không có đạo pháp lực lượng tương ứng nên căn bản không thể thi triển. Vì vậy ta định đi theo con đường nhanh chóng thành công, trực tiếp thôn phệ bản

nguyên lực lượng để thử đột phá. Nhưng ta đã thôn phệ không ít bản nguyên mà lượng dự trữ vẫn không đủ, còn thiếu rất nhiều!”

“Được!” Lão Tào nói: “Lão nô đi ngay, công tử chỉ cần chờ tin là được!”

“Ít thì trăm năm, nhiều thì vài trăm năm, nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

Hạ Nhân nói: “Ngươi phải cẩn thận, quy tắc ở đó hơi lừa người. Nếu tìm một nữ nhân kết làm đạo lữ thì sẽ bị chia mất một nửa tu vi đấy...”

“Nhưng nếu không tìm nữ nhân thì ngươi lại không thể vào bí cảnh Tiểu Chúa Tể!”

“Vì vậy, tốt nhất ngươi cứ tùy tiện tìm một thị nữ trong Hạ gia đưa theo!”

“Chuyện này không thành vấn đề!” Lão Tào nói: “Vậy lão nô sẽ đưa Luyện Nghê Hồng đi cùng!”

Hạ Nhân phất tay: “Được, chỉ cần nàng đồng ý là được!”

Lão Tào làm việc vẫn rất đáng tin.

Hơn một trăm năm sau, quả nhiên tên này đã mang về một đoàn bản nguyên lực lượng cấp bảy, hơn nữa còn là thượng phẩm.

Hạ Nhân lấy đi rồi tiếp tục thôn phệ!

Hiện giờ tu vi của hắn mới chỉ ở Thần Tôn cảnh, nên không thể cường hóa cấp bảy, chỉ có thể trực tiếp thôn phệ. Nhưng cấp bảy cao hơn hắn trọn vẹn hai cảnh giới lớn, Hạ Nhân không thể một hơi thôn phệ hết, mỗi lần chỉ có thể xé xuống từng sợi nhỏ từ bản nguyên rồi nuốt vào.

Tốc độ thôn phệ luyện hóa vì thế lại chậm hơn rất nhiều.

Chớp mắt, một trăm chín mươi ba nguyên nữa đã trôi qua.

Hạ Nhân đã thôn phệ hơn phân nửa bản nguyên cấp bảy.

Đúng lúc này, tu vi của hắn lại nghênh đón sự lột xác trước tiên.

Từ Thần Tôn cảnh tầng bốn, hắn đột phá lên tầng năm.

“Phù...” Hạ Nhân thở ra một hơi thật sâu, tâm trạng vô cùng vui sướng.

Sau khi tu vi tăng lên, việc đầu tiên Hạ Nhân làm là thử thi triển thần thông Hư Vô Tru Sát kia.

Dù là đạo pháp hay thần lực, tất cả đều không đủ để chống đỡ cho hắn thi triển thần thông này.

Hạ Nhân cũng không xuất quan mà tiếp tục tu hành.

Thôn phệ bản nguyên đạo pháp cấp bảy, sau đó luyện thể, luyện thần và lĩnh ngộ đạo pháp không gian.

Hơn bảy mươi nguyên sau, hắn đã thôn phệ luyện hóa toàn bộ bản nguyên đạo pháp lực lượng cấp bảy, đồng thời dung nhập nó vào sự lĩnh ngộ của bản thân đối với đại đạo lực lượng.

Lần này Hạ Nhân không tùy tiện thử tự sáng tạo hay cải tiến thần thông nữa.

Sau khi dung hợp những bản nguyên cấp bảy này, hắn lại lấy ra chân nghĩa cấp Đế từng thu thập trước đây.

Lần này, cuối cùng hắn cũng có thể lĩnh ngộ.

Mặc dù tốc độ hơi chậm, nhưng ít nhất cũng đã có thể lĩnh ngộ.

Hai trăm nguyên nữa trôi qua, tu vi của Hạ Nhân đột phá lên tầng sáu.

Đồng thời, những chân nghĩa đạo pháp lực lượng cấp tám ngưng tụ trong tay hắn cũng đã được lĩnh ngộ sạch sẽ.

Sau thời gian dài lĩnh ngộ như vậy, thành tựu của Hạ Nhân trên con đường lực lượng đã vượt xa những đạo pháp khác, bao gồm cả đạo pháp không gian.